

תת"ע 3378/05/17 - מדינת ישראל נגד אוסנת זבידה

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

02 אוקטובר 2017

תת"ע 3378-05-17 מדינת ישראל נ' אוסנת זבידה

בפני כב' השופט עופר נהרי
בעניין: מאשימה

מדינת ישראל

נגד

אוסנת זבידה

נאשמת

הכרעת דין

כלפי הנאשמת הוגש כתב אישום אשר בו נטען כי היא נהגה ברכב ועברה עמו משמאל לקו הפרדה רצוף המסומן על פני הכביש כאשר לצידו הימני של הקו לא נמצא קו מקוטע, וזאת בניגוד לתקנה 36(ג) לתקנות התעבורה.

הנאשמת כפרה בביצוע העבירה ולפיכך נקבע והתקיים דיון הוכחות.

מטעם התביעה העידו בדיון ההוכחות עדי התביעה הבאים:

השוטר מר רש זאב (ע.ת.1) אשר במסגרת עדותו הוגש הדו"ח שערך (סומן ת/1).

השוטר מר ברודנר מתתיהו (ע.ת.2) אשר במסגרת עדותו הוגש מזכר שערך (סומן ת/2).

מטעם ההגנה העידו בדיון ההוכחות עדי ההגנה הבאים:

הנאשמת, הגב' אוסנת זבידה (ע.ה.1).

מר צבי פפירבלט (ע.ה.2) אשר במסגרת דבר עדותו הוגשו תצלומים של אתר האירוע אשר לדבריו צולמו על ידו למחרת יום האירוע (סומנו נ/1 - נ/3).

לאחר שנתתי את דעתי לעדויות, לראיות ולסיכומי הצדדים מסקנתי היא שהתביעה עמדה כנדרש בנטל ההוכחה.

להלן נימוקיה המפורטים של הכרעת הדין:

לא מצאתי כי עלה בידי הנאשמת לסתור את פרטי גירסת השוטרים על כי המעבר של רכבה לצורך ביצוע פניית רכבה שמאלה לדרך הצדדית המצויה במקום, נעשה כאשר היא עוברת על פני קטע של קו הפרדה הרצוף (להבדיל מקטע של קו הפרדה המקווקו).

הנאשמת בחרה לחקור נגדית את עדי התביעה באופן קצר מאד ובלתי ממצה וזאת למרות שבית המשפט הסביר לנאשמת בסבלנות רבה את דבר נחיצותה וחשיבותה של חקירה נגדית.

לא מצאתי כי נסתר שלשוטרים היתה תצפית ראויה.

לא מצאתי כי נסתר שגם נשמר קשר עין רצוף ע"י השוטרים עם רכבה של הנאשמת.

השוטר ע.ת. 1 אף ידע לתאר כי הנאשמת נקטה כדין באיתות שמאלה (דהיינו - לא כשלה בחוסר איתות).

הנאשמת אישרה כי כיוון נסיעתה אכן היה לכיוון שתיארו השוטרים (לכיוון צפון) וכי אכן ביצעה עם רכבה פניה שמאלה.

מבחינת איכות תצפית השוטרים יצוין עוד כי האירוע התרחש באור יום (בשעה 8:29 בבוקר).

אף לא מצאתי כי עלה בידי הנאשמת להראות כי קיימת כביכול סתירה כלשהי בין גירסת ע.ת. 1 לגירסת ע.ת. 2.

לא מצאתי כי הנאשמת מיקדה בכל דרך את החקירה הנגדית שניהלה מול השוטרים בשאלת מיקום ביצוע פנייתה שמאלה לצורך סתירת גירסתם על כי הדבר נעשה על ידה בקטע קו הפרדה רצוף.

אני נותן אמון בגירסת השוטרים על כי הם נעו בניידת באותו כיוון בו נע רכב הנאשמת (ולא כגירסת הנאשמת הטוענת כי הניידת הגיעה מולה) ואולם אסביר לנאשמת כי לו הניידת הגיעה (כגירסתה) מולה אזי דומה כי על אחת כמה וכמה שהיה לשוטרים שדה ראייה אל עבר רכבה והתנהלותה עם רכבה.

זאת ועוד, בכל הכבוד והערכה אני מוצא חיזוק לגירסת השוטרים באמירות שונות של הנאשמת ובהן (ציטוט) ש" הקטע שאני נוהגת לעבור יש קטע מקווקו, מתחבר עם הקו הרצוף (עמ' 7 שורה 7 לעדותה) (דהיינו "נוהגת לעבור" להבדיל מאמירה החלטית כי במקרה זה עברה) (ההדגשה איננה במקור); אמירתה הספונטנית של הנאשמת על אתר לשוטרים בת/1 (ציטוט): " הייתי בטוחה שהקו מקווקו וכולם עושים את זה כל יום". (זאת להבדיל מאמירה החלטית על אתר שניתן היה לצפות שתאמר היא על כי עברה שמאלה במיקום המקווקו; וכמו כן, בכל הכבוד, אמירתה של הנאשמת בתשובה לשאלת בית המשפט על כי היא (ציטוט): "אינני יודעת" אם היא עברה מהחלק של הקו הרצוף (עדותה בעמ' 8 שורה 6 לפרוטוקול) וזאת להבדיל, גם כאן, מאמירה החלטית שניתן היה לצפות שתאמר לפיה יודעת היא לבטח לומר

באיזה קטע של הכביש בדיוק ביצעה את הפניה.

וראה נא גם , בנוסף, את עדותה של הנאשמת (כביטויה גם בעמ' 8 שורה 7 לפרוטוקול) אשר, בכל הכבוד והערכה לנאשמת הנכבדה, גם כאן התרשמותי הישירה היתה מאמירה המצביעה על אי בטחון מצד הנאשמת בעדותה היכן בדיוק ביצעה את הפניה שמאלה.

ובאשר לעדותו של ע.ה 2 הרי שבצדק ציינה התביעה בסיכומיה כי עד זה כלל לא נכח באירוע ולמעשה כל שהובא בעדותו הוא דבר שהוסכם על הכל - גם ע"י השוטרים - על כי כך ולא אחרת נראה המקום הכללי והכביש.

ואף זאת אסביר לנאשמת: האיסור והעבירה אינם בביצוע הפניה שמאלה בקטע הקו המקווקו אלא בקטע הקו הרצוף - שכן גירסת השוטרים כי נעשה על ידה באירוע ספציפי זה - גירסה אשר לא מצאתי כי נסתרה.

כאמור, בהינתן הראיות והעדויות שהובאו בפני ומשלא מצאתי כאמור שעלה בידי הנאשמת לעורר ספק סביר (לא בחקירה הנגדית מול השוטרים ולא בגירסתה ובעדות העד מטעמה) לא נותר לי אלא לקבוע כי עדויות השוטרים הן ברות הסתמכות ולקבוע כי התביעה עמדה בנטל ההוכחה.

לאור כל המפורט לעיל אני מרשיע את הנאשמת בביצוע העבירה שיוחסה לה בכתב האישום.

ניתנה היום, 2 אוקטובר 02 אוקטובר 2017, במעמד הצדדים